

Motion till riksdagen 2005/06:Ju461

av **Olle Sandahl m.fl. (kd)**

DNA-registrering

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ett utvidgat DNA-register skall innehålla uppgifter som avser personer som är misstänkta för eller har dömts för brott på vilket fängelse kan följa eller för försök, förberedelse, stämpling, anstiftan eller medhjälp till sådant brott om gärningen är belagd med straff.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att ta bort tioårsgränsen för DNA-register.

Motivering

Polisen ska inrätta en ny avdelning i Stockholm som enbart kommer att ägna sig åt gamla ouppklarade brott. Avdelningen ska framför allt använda sig av DNA-teknik som i många fall gör det möjligt att lösa brott i fall där polisen tidigare misslyckats. Enligt statistik från Brottsförebyggande rådet klaras ungefär 40 % av alla brott med dödlig utgång aldrig upp. Om Sverige så småningom också kommer att införa en lagstiftning där preskriptionstiden för mord tas bort kommer det att öppna dörrar för att avslöja brottslingar många decennier efter det att brottet begåtts.

Något som ofta förbigås i debatten om DNA-registrering är det faktum att ett DNA-prov inte bara kan fälla personer utan också fria från misstanke om brott. Detta är framför allt mycket viktigt för den person som oskyldigt misstänkliggjorts, men också för att spara resurser genom att onödigt sökande efter bevis kan undvikas.

DNA-analyser används idag i allt från enklare vardagsbrott som inbrott och bilstöld som utgör huvuddelen av ärendena, till grova brott som våldtäkt, rån och mord.

Problemet är att det i Sverige idag inte finns något omfattande DNA-register. I England finns ett register med över två miljoner registrerade medan det svenska registret bara innehåller ungefär 3 500 registrerade. I England blir man kvar i registret om man en gång hamnat där. I Sverige tas man bort inom

Fel! Okänt namn på

tio år efter avtjänat straff. Detta vill Kristdemokraterna ändra på, så att den som en gång registrerats ska kvarstå i registret.

Flera utredningar visar idag att DNA-registren är säkra och till mycket stor hjälp i polisarbetet. Polisen kan som en del i brottsutredningen se om eventuella DNA-spår kan matchas mot registrerat DNA i registret. Några uppenbart relevanta skäl till att ställa större krav för att registrera DNA än att registrera fingeravtryck eller fotografier kan vi inte se.

Ett tydligt reglemente måste beakta DNA-registret ur både säkerhets- och integritetsaspekt. Ur integritetssynpunkt är ett införande inte speciellt komplicerat eftersom registerade DNA endast är fragment och inte kan vara grund för bedömning av egenskaper, genetiska dispositioner eller andra arvsanlag. Det finns anledning till varsamhet och mycket noggrant regelverk i hanteringen eftersom DNA-analyser har extremt hög sensitivitet. Detta gör till exempel att DNA kan överföras till annan plats via tredjepartstransport.

En person som har dömts till mer än två års fängelse idag får enligt ovan läggas in i DNA-registret (personregistret), men detta görs inte i någon större utsträckning och idag finns enbart omkring 3 500 personer registrerade i Sverige.

Vi menar att det är angeläget mot bakgrund av teknikutvecklingen att registrering av DNA görs standardmässigt enligt förslag från utredningen Ds 2004:35, Genetiska fingeravtryck. Det skulle innebära att personer som är misstänkta för eller har dömts för brott på vilket fängelse kan följa eller för försök, förberedelse, stämpling, anstiftan eller medhjälp till sådant brott om gärningen är belagd med straff kan införas i DNA-registret. Det innebär till skillnad från idag att även misstänkta personer registreras. Även de som överlämnas till rättspsykiatrisk vård ska registreras i DNA-registret.

Den personliga integriteten kan inte skadas mer av en registrering av DNA-analys än av fingeravtryck eftersom DNA-resultaten inte visar några personliga egenskaper utan bara en sifferkod, som är helt omöjlig att använda till annat än att jämföra mot spår eller andra personer.

DNA är fortfarande en ny vetenskap. Det är därför viktigt att hålla sig à jour med forskningen.

Stockholm den 4 oktober 2005

Olle Sandahl (kd)

Peter Althin (kd)

Helena Höij (kd)

Ingemar Vänerlöv (kd)

Ingvar Svensson (kd)

Yvonne Andersson (kd)

Tuve Skånberg (kd)